

Nepodpisani se dopisi ne štampaju.
Prisposlana se pisma tiskaju po 7
ar. svaki redak. Oglasi od 8
redaka stoje 60 no, za svaki redak
više 5 no, ili u slučaju opovoga
se pogodbe sa upravom. Novost
u listu postaralom nepotpuno (ne-
opisno) pištalje na administraciju
„Naša Sloga“ imo, prošimo i na-
stavlja, poštu valja točno označiti.

NAŠA SLOGA

Izdati svakog četvrtka na 1
arku.

Dopisi se novčanoju ako se
nolekaju.

Nobiljgovorni listovi se neprimaju.
Prisposlana u postaralom stoje 6
for, za soljake 2 for, na godinu.
Razmjerno for 1/2, i 1 za pol
godinu. Izvan crtarjivo više postaralo.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi
se u Via Toronto br. 13.

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a sloga sve pokrvari“. Nar. Poa.

Nepriistran sud o Slavenuh.

Teško bi po Slavenu u obće,
a osobito po litarake Hrvate bilo ouda,
kad bi jih strani svijot sudio po onom,
što o njima talijmanske litarake no-
vine kažu i pišu. Čitajući njihova gla-
sila, moralo bi se doći do zaključka,
da u ovolom svijotu možda nijedan
narod, koji bi tako glup i za-
lupan bio kao što su Slavenu. Ali
srodnom nepriistrano obđinatvo ne sudi
veliko i razšireno slavensko plomo
po kalupu naših susjedah ili domaćih
izroadah. Uđoni svijot dapačo sudom
se sudi i u isto vrijeme divi se glo-
dajuć, kako to plomo kroz zadnja
vremena u svakom pogledu orijalnim
korakom k prosvioto koraca uzprkos
silnih poteškoćah, koje mu je kroz
prošlo vijekovo bilo nadvladati.

Tomu je med ostalim sjajni dokaz
slanac pod naslovom „Gli Slavi al
secolo XIX. što no ga dotiesno no-
davno nviđani talijanski list „Fan-
fulla della Domonione, list koji
je i izvan Italije razširen u koji naj-
izvratnija talijanska pora pišu. Bilo bi
željeti, da ga i naši protivnici prođi-
taju i da iz njoga izorpu onaj nauk,
koji jim je toli potreban, da u buduću
budu mogli pamotnije i sa više sto-
vanja nogu su do danas o Slavenuh
govoriti i pisati. Ali dvojiti je, da do
se oni usljed na kakva poduko odroč
svojih krivih nazorah, koja, pišuć o
Slavenuh, u svijot turaju, jer uđonjuk
i rodoljub iz kraljevino sa mnogo uz-
višonijog glodišta o Slavenuh misli i
piše nego li je austrijski, a naposo
litaraki Talijan kadar misli i pisat.
Prvi piše objektivno i bez ikakve
strasti a tako nas i prosudjuje. On se
iskreno vasli preporodu i svakom un-
prođku Slavenuh, koji za uđonjujonom
tožo i k prosvioto koracju. Sveto na-
đelo narodnosti, za koje je talijanski
rodoljub znao junački trpiti i svoju
krv na bojnom polju ljavat, dok je

uspokon do svoga „čija došao, no-
može“ dediti ono isto tožnje ni u grioh
jih Slavenuh upiaat kad ga vidi, da se
iz petnih žilah napinja i nastoji, kako
bi do svog idola došao, a po tom
kako bi na književnom i socijalnom
polju mirniji i zadovoljniji djalatnosć
svoju nazvio.

U Fanfullinom članku spominje
se uz ostalo i živahno kretanje, koje
je u ovo zadnja vrijeme uzdrmla sla-
venski svijot, i želju, koja je usljed
toga nastala kod zapadnih narodoh,
da upoznaju ovo veliko plomo, koje se
na dvia trećina Evrope prostire; plomo
ostroumno i hebruno, kojemu je lipa
budućnosć namionjona, ta koje sa uklop-
ludju i širi na sve iztočne europajsko
strano. Spominjuv u kratko pisao knji-
ževnosć raznih granah velikog sla-
venskog stabla, okolo kojeg i pod
kojim stoji preko 90 milijuna sla-
venskih sinovah, pita, da li je moguće
danas naći europajon, bio taj bar po-
nosto izobražen, koji se nije upoznao,
pa bilo i kroz proveda, sa romok-djelji
ruskih pisacoh: Lermontova, Go-
gola, Turgenjova, Tolstoj-
a, i djeli, koja se šivom Evrope
radoželjne truze i čitaju. Nadalje opi-
saju stanje Slavenuh nazad podnosć
golinah i napredak, koji se kod njih
od onda ved danas opaža. Spominju
kako se u izobraženom svijotu pozdravja
preporod plomom, kog se za dugo
vrieme držalo poludivljim, i kako se
naša žučelo slavensko plomo oionit,
kad se ved u istom Rimu o tom misli,
leako bi se na onom svauđilistu dala
ustroiti stolica jezika i književnosti
slavenske. — Ovako o namu piše
avžveno talijansko glasilo iz kralje-
vina. litaraki pak Talijonani mislo,
da kod nas Slavenuh noima nit knjige
ni književnosti, dapačo, po njihovom
sudu naš je jezik tako siromašan, da
mu nemože biti mjesta nit u učioni,
nit u javnoj upravi. Kad bi se oni od-
rekli svojih starih predsudtah i naš razvoj

nepriistrano stali pritić, bilo na knji-
ževnom, bilo na političkom polju: kad
bi se malku našom knjigom upoznali,
kad bi se oni za uzvišenu idealo borili,
leako što se je nami harit, jamačno
nobi više kroz novine u svijot turali
viestih, koje nami malu škodo nana-
šaju, a njima pred poštonim obđin-
stvom sigurno na čast no služu. Ali,
oni nit knjigu našu poznaju, nit se
za ista uzvišenu bore. Njihovo tožnje
sidi za tim, da u pokrajini našuvaju
nad hrvatelkim kmetom kruto gospo-
dstvo, koje, ako se u arđijem vijeku
dalo tepit, u prosviotojnom XIX.
vijeku neće ved nitko da podnaša, na-
maroš za svodovično staro privilegi-
vano knsto. Danas svako sviestno
stvoronjo hoće, da se dođopa svih
svojih pravah, koja mu zakon zajam-
čuju. Kad svo što rekosma naši su-
vjodi budu priznali i usvojili, govorit
će tada poštono i pisat ćo pristojno
u obću o Slavenuh, a tim i o litar-
skih Hrvatih; pisat ćo naimo o svemu
i o svakom objektivno, nepriistrano, kao
što talijanski časopis „Fanfulla“ piše.

„Naša Sloga“ pred sudom.

Dno 15. t. m. držana je glavna raz-
prava pred odvokajom kaznenom preturam
proti urednika „Naša Sloga“ radi prokr-
đaja §. 21. štamparskog zakona.

Sudlo je upravitelj o. k. kazneno
preturo gosp. c. k. navjotnik Hubor, ob-
tužbu ju znatupao gosp. vitoz Nadamlenzik,
zamjotnik državnog odvjetnika. Naš urednik
se sam branio.

Ivo o čemu se radilo:

U broju 43. „Naša Sloga“ na uvod-
nom mjestu bje tiskan članak: „Obđinski
izbori u Tuzlanu“. Prot sadržaju onog
članka poslao je načelnik tuzlanski G. De-
piera izpravak, talijanski sastavljen,
zahtovajući na tomelju §. 19. tiskavnog
zakona, da se isti objavodani. Naš urednik
odgovorio je sa to štamparskom načelniku,
da on dečaklunog izpravka nemože vr-
stići, jer nije sastavljen u jeziku lista ni
članka, koji se hoće da izpravli.

Usljed toga načelnik tuzlanski prijava
stvar sudu zahtovajući, da se proti ured-
niku našeg lista kazneno postupi. —

Državni odvjetnik tvrdio je na raz-
pravi, da je obtuženik morao primiti i ti-
skati prisposlanu mu izpravak; jer da „Naša
Sloga“ donosa također oglašol talijan-
ski sastavljenih, pa da se potom isti list
mora smatrati dvojezičnim, a kao
takav, da je morao uvrtiti izpravak tal-
ijanski sastavljen.

Gosp. M. Mandić odvratilo je proti
tomu, da je „Naša Sloga“ od postanka
hrvatilki list, kako se to može čitati i u
prvom broju, koji je izišao godino 1870;
da odakle je list počeo izlaski nije još ni-
kuda bio tiskan u redakcionalnom tloku
ni jedna talijanski članak; ako je kada
koji talijanski oglašol tiskan bio na četvrtaj
stranici, da za to on neodgovara, jer je
to stvar administracije, dečično zakupnika
četvrtaj stranice i stranke, koja piše, da
se onaj oglašol u vrijeme litoronu tiska
u jeziku, u kojem on je; da on prisposlana
izpravka, ako bi i lito bio, nije snio pro-
svoti na hrvatiki, jer §. 22. zakona o tisku
nalaze, da se izpravol nepromionjeni tiskat
imaju, a da napokon izpravak, tiskan u
jeziku različitom od onoga, u kojem je bio
tiskan izpravil se linnjuć člank, neod-
govara svaki, koju se hoće njim postići,
jer ga neće razumiti oni, koji su čitali
članak sami, i kojim je jedino izpravak
posvećen, kao ni jasnom slovu §. 19. za-
kona o tisku, gdje se zahtjeva, da izprav-
ak bude tiskan na onom istom
mjestu, na kojem je bio izpravil se
imajući članak, to onim i istim slovi
i na naj isti način. Da, zakon no-
govori ništa o jeziku, u kojem mora biti
sastavljen izpravak, jer je to stvar posvo
naravaka i jer je nemoguće ni pomisliti,
da bi tro moćno zahtjevati, da se tiska
izpravak u jeziku različitom od jezika
članka, koji se hoće da izpravil. Pošto je
državni odvjetnik uzprkos razlogom navo-
đenim po našem uredniku zahtjevao, da
se po zakonu danjo postupi, bija izročena
osuda, kojom se obtuženi plošava obtužbo
na tomelju razlogah po obtuženiku navo-
donih i s razloga, što, ako i uzmie, da
je kadkad na četvrtaj stranici lista tiskan
bio kakav oglašol u talijanskom jeziku, to
nije moglo uplivati na jezik lista, koji je
jedino hrvatilki, i što je izpravak mo-
žao tiskan biti na uvodnom mjestu, gdje
je još nikada ništa tiskano bilo u jeziku
različitom od hrvatilskog. Urednik „Naša

PODLISTAK.

Ivan-Andrija Rapiccio.

(Nastavak.)

Barbo me j, Barbo! ob onom mi
pričaj minulom času,
360. Srećni kad zajedno tome u kraju bo-
ravimo dane,
Pričaj o naukah u kojih smo našu
proživjeli mladost,
Oba dobitnici — svaki nas svoju pri-
majuć plaću:
Počnati sjajno, koje nam pribavi vr-
stnoća naša.
Hajl ved odavna tibi bje dano u do-
maju stići,
865. Davno ved sladku uživat dokolieu
života mirna. —
Dođim su mono za višim neumorno
tožeću znanjom,
Štuka zavičajna ljubav i vrnda rodi-
teljska želja:
I naučisima čeznja za svetlj pome-
nitijom metom,
Silom gonilo, ovo da ostavim predjelo
čarne,
370. Žirno oranice kakvih po svijetu na
daleko nema,
Med nepoznate ljude da dođem, u
krajovih tudjih

Jadan da živim — daleko od svojih
i deino mlo! —
Hajl životu — promileni nanda! brže
nego vjerovah
Oni umišuše dani, umišuše doba i
ljota
375. Koje sam s tobom u društvu moj
sladljani Barbo proživio,
Lastujud srodan daleko od grada, i
žamora svjetskog! —
Zabava sladka bila nam strikami
gadjat u mišan
I na zelenu travu protognut umoreno
tielo,
Na košaninah gdje se dizal stogovi
sjena. —
380. Radosno gledasmo marno težako na
sunđanoj žegi
Kako žestoko mašne mirisavo mla-
čahu snoplje
Veselo žitnico svoje napunjujuć žla-
donim žitom!
A živodajno čim se na zapadu smi-
rilo sunce
Prije nog noćnja se spustila tmina sa
neba na zemlju
385. Seljanka, kojoj su vode i dani, povjo-
reni poljaki,
Ovcam i kravama s mlječima, zaredala
vimonu mišti,
Vedrim pod noćom isprtno još brću
prostrle mizu

Na mirisavom ovioću osvježenom bi-
stricom vodom,
Dok je iz žbuna travnim predollima
joktila pjesma
390. Zloslutna glasa — Daulijne ob-
navljajuć žestoko jada. —
Dali se zakona sjedaš još i gradjan-
skog prava,
Tammih zagonotka, koje riešavaamo
pripadom skupa?
Gallove izreka još mi na pa-
moti koliko truda
Nama zadade, koja je posmrtnoj ne-
vlastnoj djeci,
400. Što ju razlozi prazni lišavahu Quirita
starih
Djetinstva njihova ako i ista bijahu
šira
Iza djedovsko smrti draga pribavila
dobra
Plomomitim nastojanjem savnog i
umnog Aquilla. —
Dali se spominješ kad si mi kazao
ođinsko zomlje:
405. Ovdje zlaćeno žito a odđolivado buđa;
Plodniti orvondano voćkam; pada:
se ođima našim
Opetalj gradlj ukaza i gojno Buzetsko
polje,
Kako da opjovam dole osvotivo i
vrela hladna

Što da spomenom strmom o šljomenu
viesko goru?
410. Da nobi joktilo šumom čuvljavo
krištoenjo grčka
Jedva za ljeto bi znlo se: takav tuj
lavori vjotrić,
Pričed šumori grazilom dok pljov svoj
izvija
Turobni kukavac lionl sa grano br-
nata drva.
Kojim da ploktrom il pljovom ugod-
nika božjega slavim
Kojim se dišiš i ponosiš Z dr on j s ki
slavotvi kraju?
Božjo; ugodnika, koji je mimo sva-
koga svoca
Nabožna svoja u rieči medotočno
izlio čurstva. —
O tibi, mislim, oče Jeruzime komu
je vjora
Šumnjivku motana vjetrom vjekovitu
namrla slavni.
415. Seljački ovioćem mirisavim svet w
posipjito pepao —
Srecu na čast donesite puno košarico
hera! —
Mnogim umielima ova se diši i po-
nosi zemlja,
Najljepšima krajima ravna, al tožnji
se opiro vrudoj

Sloge* daklo odbio je podpunim pravom pripojiti mu talijanski sastavljeni izpravak, zato bja riosan od obduzbo i od pla- toza sudbonih troškova.

Otvorenje narodne čitaonice u Malom Lošinj.

Davna želja ovdavnih rodoljubah ispunila se napokon žno '80. t. m. Nakon velikih napora i još većih zaprijetki od strane narodnih nam protivnika, ponosi se danas i naše "Malo Selo" narodnim ognjišćem, iz kojeg će — kada li dobi Bog i bude li ozbiljnog rada i mara — froati iskro narodno prosvjeto širom naših otokah. Najveća zasuga radi osnata hrvatsko čitaonice ide svakako "ovdašnjega rodoljuba i obćinskoga čarjavnika" g. S. K. Kozulica, koji je svoje najbolje sile uložio, da to npradno poduzede uspije.

Dne 30 pr. ml. bijaše sazvana, prva glavna skupština, kojoj je prisustvovalo od pol. oblasti kot. kapetan poglavitič g. Simig i na kojoj bijaše profrosana društvena pravila te izabran odbor. Predsjednikom društva izabran bijaše jednoglasno g. Kozulic, podpredsjednikom ovdavnji trgovac g. Oktav Martinolić, a tajnikom vjorođitelj g. M. Oršić. Kod otvorenja skupštine pozdravi prisutno g. Kozulic sljedećim nagovorom:

Slavna Gospodo!

Nakon toliko godina došao je napokon i na nas red, da ustrojimo narodno društvo.

Ustrojenjem "Čitaonice" pokasni domo svijetu, da i kod nas puca zora, a nada jo stalno, da će bit i dana. Naš toli avođni današnji sastanak ljulolodno poluzajmo evnkoini, da se i u ovih zaobilni kraljevih budli narodna aviat, to da ima i ovdjo ljudih, koji nado, da sntajo ni za živu ginvu ni svog reda ni jezika.

Zalostno je doista stanje našega naroda, bud u njegovoj cionosti, bud kod podjednacih. Razdieljeni, razvolpani postasmo samim sobi tudnjaci, brat brata više ne poznaje. Eko jo tomu uzrokoi, nijo ni danas zadacim a nit shudno izpitivati, ali opet nada se tajiti, da jo u obćo znađnj našeg toli slavnog i plemo- nitog naroda na silidno nenaravno okolnosti bar donekle trylo i potmanio, a napose pako u našem zavlađu, gdje dan- mico tudnjaciđina svo višo i višo mali prootimlje.

Stoga će biti zadaca našim društvu, da se na obćnji i odnošaji našeg naroda žim bolje upoznamo, to da putem listovnih i engovorah oznanimo, šta se zbiva u našim milim rodum toll u jednoj kolli u drugoj polli naše otrovine. Da naduđjo po- zarno prufimo žarkim rodoljubljom i plemo- nitim uzhlom svaki narodni napredak i po mogućnosti prilazemo pa bilo i mi- leni komendak k narodnoj zgradli.

Onajmo imaj vjeyao i junaki branimo sve što jo naše. Ujedno pako gojimo i u najaku area mladjaško naše mladciđ du- boko usudujmo naš narodni znađnj i mill materinji hrvatski jezik.

Buduć da mi nesudijavamo nikakvo političko društvo, sredstva dniko za po- stignućo našeg cilja, nado biti druga do onih utanađenih u naših pravilih.

- Zavidna nuđa uz ino domaćo oskud- nosti, — za to
- 420. Mnogi umni mladci dododjo do žo- ljenja cilja
- Već na polovici puta prokinuti moraju nauko,
- Nego oni, koje bogatstvom sreća nadari,
- Toliko svojim umom zasvjotio i bo- gatim znanjem
- Te se blaženim zovu u toj da se ro- diti zomlji.
- 425. Nikad lybijski lavi no harahu pre- dđolom ovim,
- Ni krvožedni tigri, ni zubi jedovita zmaja,
- Niti bikova ognjoni bies: — tuj pi- toma polja
- Dobrim radjaju plodom; — omladina prividna poslu
- Lemešom krivim marno izorava žirno si njivo,
- 430. Koje se klasom Cororinim dičo il Bacočovom lozom
- Ili svedj zelenim gajem Palladii po- svećena drva. —
- Rutavi tuj se plode zoci i vuhveno lije,
- Taj raznoliko lovo se ptice — svega na pretek
- Nudja ti gojna ta zemlja uz ubavu zelon po vrtih. —
- (Konac sliedi.)

Nuomornim nastojanjem naših, šolli- rodoljubah uspije pročitati i naših sa- staviti ustanovu društvo, to postidi im- pvtudu. Svako rodoljubno sreo mora da obuzme neobidna radoat vidođe naš jurvo žanas: u toli lepom broju, te nada ima trde, da će se društvo u buduću. sve to voćma medju narodom širji, te napokom krasno presjieti. Našu miroljubivu narav nomogamo i ovom zgodom savjati, štoga i preredomo naša društvena pravila i na talijanski jezik, joda tim načinom, otvorimo žiroa vrata i onim mužovom, koji nisu možda baš našeg duđenja, ali ljubo sv- kaka, ml, ljubav i ravnopravnost. Te mu- žove u to imo što srdaično pozdravljaj! Vas mođjutim, poži, gospodo, najuđivije molim, da se blagotryvito usupiti, dje: se svrši čitanje pravilih našeg društvenog ustava i izorpi dnevni rod današnje glavne skupštine.

Zatim prošlo: se uz stalno toško na izbor odbora, u koj bijaše izabrana jur spomonuta gospoda. Na to ustado g. pred- sjednik te nagovori skupštinaro sljedećim riječmi:

Poštovana Gospodo!

Na izboru za predsjednika našemu društvu i na povjerenoj mi čnaši najrad- nija" Van hvala.

Okolnosti su danidana našo toli ka- lostno, da svaki mora, da doprineo po koju žrtvu na žrtvenik narodne stvari. Mnogi od njih kad im se loju daat po- vjori, alija iz svojih torbloah otlođu par- lamontarnih frazah dokazujuih, kao da ulau doraali toj čnaši, to molio i zahtijnu dotičniko, da li to tođkog bremana riješo. Jo: toga niam voljan rudi, na kao da bi smatrao sama sobo najposobnijim za ob- nađiti tu čnaš, nego for poznati i uvijam, da su okolnosti naše toli tođki i ozbiljno, da svaki nas mora, da uloji svo avojo silo k boljku i napredku toli lasno- vltog podhvata.

Notrebam, miđjom, da Van radom, da du jo kao dovjok mirno duđi preprijeti predstavljanja, plosivo i svo kuljivo ali sv- tako moralno zabavo i vosolice skribi i maru mladoućkih silah. Jo: se uvam, da du podpunoma moju predsjedničko čnaš vrtiti, ako budom uznanotno izkuđivo oko proovata našeg društva. To do po mom mnjenju valiti najboljo i najjegue- nijo k prodpostavljenom nam cilju.

Kad jednom uzrato voliko stable, svatko se duđi širokom objomju dobio, kran- nim raznolikim njegovim granjućim ml- rasu oviedu i aladko-ukusnom voću, ali nitko nopolja za silno sjemo k kojega jo svo to niko. Isto tako i ml danu poh- žemo u plodonomni zomlja sjemo mlali hrvatsko, to se tvrdo usim, da do našim marom, brigom i njegovim iz tog sjemona jednoč procljuti i uzrati granato atnblo hrvatskva i u ovih kraljevih.

Pravila našeg društvenog ustava jeau potrdjenu od onako vladu; ml stajino dniko pod zaštitom zakonah, odobrenih od našeg premisativnog čna i kralja, štoga najuđivija Vas pozivijom kao pravo pu- tovanke naših vjornih i vavjokdomu lina- buržkomu ođanli praotacah, da blagoz- volito namo zajedno s menom uziklaniti trokratni odnoševljeni: Živio nam naš promilostivi car i kralj Fran Oslip I. i njegova projaana obitoj.

Riedi g. predsjedniko bijaše čosto živim odobravanjem poprađeno a na koncu zaoro skupštinarli burno trokratno živo! na cara i kralja našeg.

Tako doživismo srećne i otvorenjo narodne čitaonice, čomu se vosoli svako plemenito i poštone sreo. Sada nam jo svimi silami nastojati, da to narodno me- zimde njegovjemo i odgojamo, da nam tako uzrasto do kopog i čvrstog stable na čnaš i diku milom rodum a na tropat i proz: "babinin" donuncijantom. U to imo pomozli Bože!

Franja i Jurina. Fr. Znaš ti Juro, da se tovariš predsekni nada, da to ga brzo za nadbiškupa žičat!

Jur. Znam, da bi ga dobro vođ jedanput žičati, ali ne znam zađ on mišli, da bi bil-dobar za nadbiškupa.

Fr. Eon, kada ne znaš, govodat du ti ja! Noki dan rekaj je jednomu našomu kmatu, da ako ga, ni biškup dobro bormali da dđ ga on bormat kako gre.

Jur. Aha, sada to, razumom! Otal ml je trošku zapaliti, da naf.

Fr. Troško, troško bi pall'štor predsjedni; ml bi boljo stari, da se čuva, da njenući ni bađu, ne zapaliti!

Jur. Ha, ha, ha!

Pogled po svijetu.

Trat, dno 10. novembra.

Austro-Ugarska: Pojelini od- sjeci obijuh, delegacijah, razpravljaju sada skupni prorađun. U ugarskom ođajku govorađ o prorađunu Boana i Hurogovino, naglasio jo ministar Kalny, da se jo stanjo u zaposjedna- tih pokrajinalh poboljšalo. Dohodci od poreza i desotino, da rastu danomico a i sjogurnost, da jo u onih pokrajini- nah mnogo, boljo. Za tu sjogurnost mora dođudo skribiti država, nu tro- šakvoj za istu da su spal od 0 pa 4 i pol milijuna.

U ođajku austrijake delegacije pa prorađun vojako bijaše isti prihva- ćen nakon nekotjih razjasnjenjah mi- nistra rata.

Ovaskim pismom sazvani su za dno 24. t. m. svi zemaljski sabori, koji će imati razna višo manje važna pit- anja riešiti. Na istarskom saboru sjoditi će ovaj put pet hrvatskih zastupnikah — i to za prvi put ođkad sabor po- stoji — koji će moći ođada interpo- lacije upravljati na zemaljsku vladu i na vladinog zastupnika.

Prorađunski odbor hrvatskoga sabora dovjrio je razpravu prorađuna prihvativ skoro svo stavko kao što jo vladu predložila. Juđer bijaše opot sa- borska sjadnica, u kojoj jo vladu pred- ložila u ođboru razpravljen prorađun. U istoj sjadnici prodložio jo zastupnik prof. Kulmor, da se izabero posebna komisija, koja će izpitati djelovanje vladu i njezinih organah za ustom minulih saborskih izborah, molodi ujedno, da se njegov predlog proglašni prihvatim. Prednost predlogu zapova- rahu zastupnici dr. Bilić i Pisančić, ali ga većina zabaci. Napokon su inter- politni vladu zastupnici dr. Vrbanić i Valušnić, i to prvi o pravu odvija- nju drva iz imovnih šumah, a drugi o svrgnutju naložjih obćinskah činovnikah u njegovom izbornom kotaru. Budući sjednica biti će u petak a na dnov- nom radu jo razprava prorađuna.

Srbija: Ne srbskoj skupštini, koja će su ovaj put sastati u Biogradu, imati će liberalna stranka 101 a ra- dikalna 87 zastupnikah. Objo stranice složiše se u svih načelnih pitanjih. Potrošci za kraljevino Srbiju prora- đunani su za god. 1898. na 38 mili- juna forintih.

Bugarska: Bugarski nazovi knez započeo je svoju vladavinu ustrojiva- njem i podjeljivanjem redovah. Usta- novio je nitmo novo odlikovanje, sa- stojeće od trijuh razredah, kojim će valju svoje vjerne nagradjivati.

Rusija: Car Aleksander do- laz i za koji dan u Berlin, da po- sjati njemačkoga cara u svoga radjaka Vilhelma. O tom putovanju piše se mnogo. Jednim imade to veliko po- litičko znamenovanje a drugim je nasuprot pulki dokaz poštivanja ili lju- bavi. Cara neće pratiti ministar Gera- bev dva poboćnika, te sud-ć po tom, neće biti na sastanku govora o važ- nih političkih pitanjih.

Francezka: Razprava proti govor- cem sa radovi svršila se ovih danah u Parizu. Glavni okrivljenici bijaše odsudjeni što na zatvor što na nov-

đano globo. Zastupnik Wilson, zet predsjednika republiku, izkopao se kako tako.

Italija: Prevratnici dižu i u Ita- liji sve to vođ glavu; tako su ono- madno pred amerikalanskim konzulom u Turinu protestali proti ođsudi na smrt amerikalanskih prevratnikah, koji bijaše pogubljeni u Nav-Jorku. Pred redarstvenu zgradu bacise prevratnici bombu, koja nije sređom nikoga ranila.

Njemačka: Njemačkoj čarskoj obitelji prieti strahna nesreća. Najprivi liebnici Europe konstatovali, da imade njemački priestolonasljednik kraljević Fridrich raka u grlu, to da mu neima spasa. Živiti da će jošte neko vrijeme no ozdravit nikada.

Različite vijesti.

Fran Lovetič. Naša brada Sloveni plađu nad grohom izvratnoga pionika, Jo- sikostovca i krtičara g. Frana Lovetiča, o. kr. skriptora liečkoga knjižnice u Ljubljani, koji jo tamo promlino nakon duge i teško bolosti dno 10. t. m. providljen ov. očajstvi. Pokojniku bijaše tokar 57 godina, to bi bio mogao još mnogo avomu narodu kor- istiti, da ga nije švovljeni tako brzo k sebi pozvao. Sa bradom Sloveni k' dno i mi na proranom grobu najboljega pomnivačevca slovenskoga jezika Fr. Lov- etiča, trajna. Ti bila uspomena u narodu i lalka domaća zomjijga!

Istarski sabor. Čarskuju planom sa- zvanu su za dno 24. t. m. svi zemaljski sabori — a tim i naš Istarski — na obćino joasnoko sazudjanju. Ovo jo prvi put ođ- kad se saborujo, što će su sastati u Po- ređu petorica naših zastupnikah, koji će svo avojo silo uložiti, da podpunimo oprav- daju imenov narodnih zastupnikah.

Političko društvo "Edinost" obdrža- vati će, kako bijaše vođ oglašeno, u ne- dođu dno 20. t. m. redovitu odboresku sjadnicu, u kojoj će se naraviti razprava o poznatih tođkih programa Pošteak u 9 sati u jutro.

Sv. Poslanje obdržavali su otal Is- novci u Dolini od nedolje dno 6 t. m. do 14. t. m. Narod jo mnogobrojno u orku vrilo, da dujo rido bolju, to jo mar- ljivo primao sv. nakramente. Ufamo se, da jo sjemo poživano od vriednih onih otanah, palo na pladnu zemlju, to da će doniti obilni plod.

Uđtateška konferenca u Kopru. Dno 28. i 29. pr. m. zadržavala se ovdjo kotar- ska uđtateška konferenca, kojoj jo prisu- stvovalo oko 70 uđtateških slovensko i tal- jansko narodnosti. Konferencu otvorio jo primjeranim govorom kot. školski nadzor- nik g. Spušić. Prisustvovali su konferenci i g. zemaljski nadzornik vitez Klodić i kot. kapetan vitez Bozilo. Razpravljalo se u dvih ođjelih, t. j. u talijansko i slo- venskom. Ovomu posljednjemu predsjedao jo sam kot. nadzornik. U obih ođjelih bijaše podnošeno višo liepih predlogah i stvoreno višo koristulni zaključak. U svomu vladaju li između uđtateških jedno i drugo narodnosti najliepša slogu i bratska ljubav, te amo za čnaš zaboravili, da smo u Istri, gdje su strasti i medju uđtateštvu uvučene. Osobito kod skupnoga banika polenzlo se u najjačijim avietlu što može složno i vladno uđtateštvu.

Tu nebi ni traga ikakovoj zadirkivanju, zavisti ili zlobi, već bijaše svi složni, svi kao prava brada, kojoj jo povjerenca plemo- nitia zadaca, da atiča strasti, da opla- menjuje dušu i čolo. Medju objođom bi- jašo izrečeno višo zdavilnih, kojim li se nazdravilo gg. nadzornikom, ravnateljju pri- pravnicu, uđtateštvu, slogi itd. Napose nam valja iztaknuti, da bijaše svi prisutni, napose uđtatešji, vrlo uznešeni krasnim go- vorom kot. nadzornika g. Spušića, komu se jo burno klicale i svostrano povladjivalo. U tom se ođlike našo osobito je uđtatešji tal- jansko narodu, koji štaju, čeno i ljube svoga nadzornika isto tako kao i njihovi drugovi drugo narodnosti. Obćinuita bijaše želja uđtatešjah, kako se nežulo nikada rastati s toli ljuboznim i pravodnim nadzornikom. Toliko kas izvjestilja sada, da vidimo maliko što piše o toj konferenci poredka baba- Invičevića u par redakah o obdržavanju sjednice, kao da jo o. žr. kot. školski nadzornik g. Spušić formalno izvavio, da jo to za sadnji put sa svojimi uđtatešji, jer da jo čvrsto ođluđio neprimiti višo nadzorničtva ako bi bilo ođ vlade imenovan nadzornikom.

O svomu tomu nezna ništa, na izgled dobro obavljajući svoj posao. O tomu štiti i dopisnik „Edinosti“, koji izvješuje štitno o toj konferenciji. Dapače, tridesetak „L. Adria“, prilog službenom listu primorskog vlade „Osservatore Triestino“ u svojem broju od 11. t. m. izvješuje obiterno i potanko o spomenutoj konferenciji, nospominjući ni gdje „babinu“ izmisljenu, već je dapače sav njezin izvištaj propšten slavosjepi na g. Spinčića kao uzorna nadzornika. Evo što piše „L. Adria“ o zahvalnici g. nadzornika na zdravlju, koju mu izradio jedan od gospode učitelja:

„In generale contentezza era depressa quando il sig. Ispettore Spinčić, ringraziano al brigidi portategli dal maestro, fece congedarsi egli e alla fine del suo assessorio e compagno ringraziava il personale insegnante per l'affetto dimostratogli e lo animava a volersi mantenere sempre o sotto qualunque qualità ispettore solanto, laborioso ed ubbidiente.“

Da tutto lo labbra usci spontaneo il grido: o no, o no, lo desideriamo ancora e sempre il sig. Ispettore fu l'interrotto perché tutto il personale volle ostentargli il desiderio di averlo sempre ad amoro-vo e savio superiore.“

„Uj „babo“, zar ti držiš talljansko učitelje koparackoga kotara za tili podje i za takovo litanovo, da jedno govore, drugo misle o trado rade?“

Služateljši na hrvatskom savodiljstvu u Zagrebu upisalo se za tekuci štatici točak od 12. t. m. svoga skupa 424 i 411, ili je na bogoslovnom fakultetu 100, na medicinskom 114, na pravoslavnom 210. Otkadno postoji svodiljstvo, bijaše samo god. 1882 služateljši 420, imade uvijek manje od 400.

Neobidna nesredna. Iz Lupačlavlja pisa nam, da se je dogodila dan 12. t. m. u Lošćini velika i načelna nesredna. Starina noka od 78 godina ljetdo osloboditi mlado praso, koje se bijaše zakvačilo u kotlu izmedju korita i pokrova. Praso to kivilo je silno što valjalo od boli i što ne mogao osloboditi.

Starina otvorio, da ljetgo oslobodi mladoga, staro praso, a ovi kiviljom mladoga pobosjenu, na zehnu na nosrotnu staricu bnoiv ju na zemlju. Ova prostrašona i slaba ninozna se braniti, to joj prasit ogledaše i slomio ruk: izvadilo jedno oko i sve tlopo tako izručilo, da je olovca pošljo nekoliko davalak izdahnuća.

Ponor dakle ljud i na praso!

Poduka u hrvatskom jeziku u trdnaskom blakupskom konviktu. Kako je poznato, biljalo prošlo godine na molbu našo omiladina u konviktu savodna predavanja o hrvatskom jeziku uz ona iz slovenskoga i talljanskoga jezika. Pravom odukvano, du do se i ljotio i u obdu unapred nastaviti ti predavanja, da se tako upozna i hrvatski mladići na podotli maturolozoga jezika i njegovom literaturi. Naša ta nos pravcarin, jer istide, a drugi njesice odnakt škola započela, a o predavanju hrvatskoga jezika volna ni spominati. Mi smo dugo i strpljivo čekali, da do se pozvanti na to faktori maknuli, to zadovoljiti želji našo mladož i svojoj dužnosti, ali pošto bijaše našo izdokivanje uzaludno, sjedmo im ovim putem oho, na koje to spada, da se pobriju i o to strane za odgoj naših mladića, da se nas tako riješe dužnosti, da nemoramo u bududo nikoja silniti i nam nogođimni podojedivajući uznamiravati. Slovenski i talljanski mladići, osim što imadu liepu priliku na gimnaziji usavršiti se u materinikom jeziku, slušajući predavanja o svojem jeziku i u samom konviktu, dođu ju to hrvatskim mladišom nogođe, jer se noprođaje o hrvatskom jeziku niti u gimnaziji ni u konviktu.

Takav postupak nije pravedan niti svrui shodan.

Iz Pazinščine, početkom novembra. Naši narodni protivnici nikako nogođu, da zaboravo težki udarac, što im ga zadali zadnji obidnski izbori. Kljčali bi na svaki način, da se ih opet uprogno u obidnski juram, valjda zato, da se iznova približe starim obljubljenim jaslam. Ali kako moima prilika, da bi to moglo biti u redoviti okulaostih ni enda ni nikadno, prva im ju briga, kako bi prouzročili smutnje i nerede, nandajući se u nutnom najlakšemu lovu! Tako su ovih danah počeli smutnjivati puk po Pizničani i još više po Gračičani. Kao mahititi trčali su po Gračičani od sela do sela, od kuće do kuće, e nekom mulbenicom za ustrojeno namo- stalno obične u mjestu Gračičana, nakujali i zaključuje puk, da ju podpiše. Da se, pri tom po staroj navadi lagalo, mazalo, grezilo, obudivalo i slatno kule u sraku sidalo, razumije se samo od seba.

Pogovara se pako, da se je tom pri- godom raznosilo i krivih glasova, kao da je odliofnjeno da „stajali bismah“ da se „juri“ „vodi“ „idididididid“ da se „stajali bismah“ „podostata, da se „sadaži“ zastupiti“ krivi- što ju „bi“ podražali; i drugo takovo ni- slano al pogiboljno ludorje. Siromašni i bojeći nauki puk, nohoteći se zamjeriti i bojeći se mogude osveto, tako se dao zavesti. Nikakvo dakle čudo, što su nabrali, kako su čuju, do 100-podpišali, od kojih da jo u ostalom mnogo i od nooprano djeco. Podpišati je mogao svatko, star i mlad, etao sa makar dvanaest slonovh samo, da bude više. Bolji i razumniji kmuli, slutoći u tom šarajnsko. spletke, nisu htjeli o tom ni čuti, na što protivnici mal da nisu pobijisili.

Ali su ti glasovi zbilja istiniti, ta- mošnjih bi poglavari dobro učitali, da stvar prijate startijel vlasti, nek, na takove mu- čkasto dobro pripazi, i ako uztraba, da ih pod ključ spravi!

Sjemo, ili početnik tim smutnjam do- nio je taupo glasoviti „lipi“ prodajniški, komu mora bit dobro poznato, kako „bi malo lakro možo nastati i pogiboljni pla- men. Dali je i drugo šta donosao, noma- so; ni toliko, jo, da je njegovu svojna od- mah razplamila, i avoj plamen rakijom i vinom dalje širiti nastojala. Na toga staroga kavalera imalo bi se dobro paziti. Moglo bi nadoći vrijeme, da se i on sami opo- do, i goro redonej molbom!

1. Grad Pazin molio je na „slatjonoj od drugih obidnah, mjesto Pizna isto tako, dakle mora i Gračičo, da to isto pita.“

2. Mjesto Gračičo ima dovoljno in- telligencije, koja bi bila kudra i voljna obavljati obidnsko poslove (voljni da, ka- dno to)

3. Obidni Gračičo ima dosta imotku, da se može i sama upravljati (im: 40.000 imovino i 15.000 dugla)

Na tomolju tih tvrdih razlogih, ljetko bi ti intelligenciji ljudi mogli postidi što pitaju. Ali štota, što do ti stvar morat prije nego se riješi do Buda, gdje do se na njih intelligencije gledat jednake kao na barbaro „Oronto“ i na korist našo staro- slavno državo.

Prije nego li dovršimo ova još par rieči. Gračičo-ai brado i nidojno se zapojlati od neprijateljstvi naših i naših svotijah. Bu- dilito slojni, nadojto se uloviti u šarajnsko mrezo, šuvajto se šarajnskih burundah. Imajto podijuno povjerenje u vašo pogla- vare, koji skrebo za duševno i tlošmo vaše dobro. Oni su našo krvi ljudi, a key nje voda. Navjerenje onim, koji ih eruo i miravo, to su podli i izobni ljudi, koji se skrebo samo za avoj truh i koji su vam vođ dosta zla počinili.

Iz Baško pisa nam prijatelj 15. t. m. Van doštenik, g. uredniko, obavjestio vas je o naših okolnostih, i ja se pako nav- djujem a Vašom dozvoljom jošto neke do- diti, što mislim, da do koristno i slano po našu obidnu bit.

Šta smo se ljuka, koji čitam knjigo i novino što ne izlaze u našom sludkom je- ziku, to mogoh sam prosuditi i uviditi kako drugi ljudi po sviotu napreduju, kako tako za prosvjetom, za naukom. Propustavo sam, ako ne mnogo, ipak nokoja veđu i manja mjesta i vidio sam kako su lita na prednja od nas, kako lita ovatu pojut ružali u dobroj zemlji. Osvjedočiti se, kako drugi ljudi nastoje, da im mjesto u čim ljepšem redu bude, jer tim postaje zna- monitija. A kako kod nas? Na ova pitanja imao bih mnogo kazati, nu ja ovo čim samo nešto navosti.

Sjodam se uvijek kako smo se u školi učili ili čuti pripoviedati: „kueaj i živo- riti do ti se, molli i dat do ti se“. Znamo- nito su to rieči i ja u kucom u ime mno- gobrojnoj puka našoj slavnoj obidni, koja se za nas imado svojski brine. Čovjek težkim poslom izmuđen nastoji, da si snovi ukriopi svoje izmoreno tielo. Isto tako ljeti u vrijeme velike vrućine gleda svatko da odpođine, da malko pod njezatim: sta- blom ublaži svoje izmuđeno tielo. Oh, kako tada svatko blagoslivlje, kako zahva- ljuje onomu, koji je ono stablo poandilo! A gdje noima stabaloh, kako do se dovjok odmoriti ili razladiti? Tomu je danas moj predmet namštenjen.

U našom mjestu nigdje upravo noima ugodnog mlada. Domaci a niti putnik noima, gdje bi se odmorio od silne vrućine. Zato bi se moralo najvećma skrbiti, da se mjestu za to prikladna i potrebna zasado predvedom. Eno položaj za „Naroch“ bio bi najprikladniji za takav nasad. Zatim na „Kučol“, „Piznici“, „Zablaci“, itd. Ta na- pomenuta mjesta, kada bi bila stabilo nas- adjena, bila bi dika mjestu. Bila bi težaku,

putniku, gospodi, jednom ridoju svakomu u „uhar. Tim bi se mi mogli natječati i si kojim drugim gradovima. Osim toga po- znato je, da daju dva ili stabla i drugu korist. Tu „vjetar“ toliko nopože, ja: zemlja noide u more, „čomu“ žilo „prado“, a dva rabo za gradnju i ogulje. Svatko, znado od koliko ju koristi „vruće“, a da bude voda korist mogla bi se nasaditi stabla koristan, kao na primor murya; „djo lišeo bi rabilo za gojitbu gusjenicah“ avilontah. Tim bi i obidna korist imala ako bi lišeo prodala na dražbi. To bi znato ukrasilo našo mjesto. Radi tega stavljam našoj čestitjoj obidni na sroo, da bi proskribila koristna stabla i odmah enda ili početkom predaje nasadila rošona mjesto. Noka znado, da do nam tim avim ugodi, to da čemo „jo“ za to“ biti“ zahvalni. Drugo nap- redo na boljak našeg mjesto i Upravimo si duhu, tielo i avo što nas okružuje.“

Iz Rieko pisa nam prijatelj kako aliđi. Iza ovog sukoba Riednani, sa vladom, kako vođ znato, noimam baš ozbiljno novosti, da vam ju javim. Vlada ju objavila a, opo- zicijonalci našeg gradskog zastupstva bito vjedu; u obdo, jer su osvjedodili, da mi- nistar Naroch nomaži za prjetnje ni za vido- nje još manje za protasto, makar nu ovi do- lazili iz istog „i la o ra“ madjarske krune.

Ista ju kako vam je poznato depu- tacija u Pošti, sastojala od trih opozicija- nalacah, koji su protivni vladu no baš is- ključivo zato, što je vladu odnula polo- žiti trdnisko kod samog kazališta, vođ ih- kodje iz drugih razlogah.

Prvi je protivan vladu, jer je svagda i svakoj vladu protivan bio a to ludo vavda bit, bila vladu koja nu drago. Drugi je protivnik vladu, jer ova podupiru svoj jezik u nokolih školah, a on kako zapadno talljansko lstran čvral, da jo Rieka samo talljanska, to no protivu i svakoj prigodi koliko možo, koliko da po- može bnoiti vladu mođu kola kltivo.

Trod lita deputacijo, premda rođjen Madjar, protivni ju andnjoj vladu, jer gu- nija ljetio pustiti, da prođe proti Germa- tonju na ridozoga zastupnika u Pošti.

Nadnaki Clota predvodilo je depu- tacija, koju ju ministar lipo primio, a njom razgovarano i tumažilo njoj, pak onda zaklju- čavano i on nomožo odustati od poprimljeno odluko; nu da bud nisu budava došli, oba- dno je deputatom, da se nečo luka graditi pred Sušakom. Ova ju klijava ministra samo prividno zadovoljila deputacijo. jer znado dobro, da kada dođe rod na gradnju luka pred Sušakom, da do tada ministar uadrit i drugo dlijo.

Trabo dodati, da jo ministar imno po- uru prvo nego ju primio našu deputacijo pred sobom drugu, tako svanu deputacijo Riečkih trgovacah, koji su došli protiv mi- nistru, noica ostano kod svoje odluko, jer do to ridožen trgovina zahtjova. U ovoj du- putaciji biljnu smni madjarski židovi.

Kada su se ovano vratili naši opozi- cijonalci, li točnoj govorilo, kada so jo protivno goep. W., došli je na kolodvor do- varicani i potoricni mornaroh i faktički nako- nom, da žvižđaju kod njegovog dolazka, ali dia jo on izavno iz kolodvora, da stupi u vlakor, radnitel jedan u drugoga podojdu- ju se plemli, jer bogmo nisu znali zašto na žvižđaju. Čada skođi njihvoj dovođnja u drugi vlakor po baid za zastupnikom žvižđaju po korau. Dolja taj biljase tu- žen i odsudjuo na deset dana zatvora, no on- ipak još slobodan hodnaka okolo parobrodah nadjro rabotu. Govori se, da jedan go- piodin, koji toliko želi uljesti u gradsko vjeće pomoću vlade, da on i još nekolji, krioricome smaju kako bi oslobodili od tam- nice njihovog plaćenika, jer znadu, da ako on lido u zatvor, da za stalno vođ noče biti onako dobro i sliopo erudjo u rukuh gorispomenutoga gospodina.

U ostalom odavle noimam vam što priobititi nego da naša gimnazija, premda zastajavana i zapostavljena ipak liepo na- preduje. Novaram li se nrrasno je ljetoh broj na 203 djaka t. j. 12 više nego li prošlo godino. Hrvatsku ta gimnazija raste i napreduje kao nijedna druga u Hrvat- skoj. U njoj imo sinovah gradskih zastup- nikah i magistratskih činovnikah, nu uz sve to žiemlje ovdje drugi javno roci, da jo i hrvatski jezik ovdje doima ili što silnoga, nego neodvisni ljudi; to bi bila Talljanom i Madjarom vroditi!

Radi ještinije stanarine i živeža pro- selice se nekolji činovnici u novo kuće na Sušak, nu čujmo, da to vladu i munitelj priokim okom gledaju, glas se dapače, da su nekolji dobili mig od vite oblasdi, da ostanu u gradu. Bug zdo što čemo- ja- doživoti!

Imamo skoro izbore zastupnikah, kojih je svršio mandati, javit ću vam so o tom na vrijeme.

Bradžar.

iz raznih novina. Odabrani sastav o kazalištu, umjetnosti i književnosti. Na- pisano Stjepan pl. Mihalić. Zagreb, 1887. Naklada akademjske knjižare Lav. Hart- mana (Kugli i Doutoh).

Diktafon. G. Vjekoslav Luznik, učitelj u Skrbini, plašta Komon, javlja nam, da jo izumio gošton stroj „Diktafon“ nazvani, pomoćju kojeg možo svatko po- nati nakon par lokoljah, ili po navoda takodjer sam, igrati i pjevati. To glasilo u podobi harmonija sa 4. oktavo stoji 45 for. sa 3. oktavo 35 for. u podobi šatula 25 for. Naružbe prima sam izumitelj.

Englesko novinstvo. U Englezkoj, Škotskoj i Irskoj izlazi enda 2185 novinah, od kojih odpada na sam London 485. — Najveću plađu dohva glavni urodnik lon- donsko „Times“ i to 100.000 for. na godinu.

Učija brigovani i riokah na grmljavinu. Dokazano je za oblake, koji nose grmljavinu, da se isti protežu dugakom uzkom prugom, koja atoji upravno na pravcu, u kom so razprostire grmljavina. Promatrani su, da brigovani u obdo privlače grmlja- vinu, što još nekoro joj dolzale i zadržu ju dužo no što bi bilo inače. Rioko na- protiv smetaju rasprostiranju grmljavine i zna so za mnogo grmljavinu, da jo na otolom svom objemu li na volikom dloju istoga zadržani i ugašona, dja jo dođa da obato lakvo voliko rioko.

Što valja činiti kad loza pozabo? Za dno opominjemo, ako bi komu nastradala loza od mrana, da valja poboljšo mladice obravati do vionca ispod prvog oka. Kako u prošlo ljetno sok kola, potvoriti do- jože za otu godinu pladan pup ili baram jedn mladnu za slodudo godinu. Jedan vinogradar pise o tom u strdnom listu: „Prokto sam godinu to prokajao, jer sam tako odnio odmah naš dno, kad jo ono bio pao silan uraz. Dnoat dana kramju potvorila mi iz vionca barem jedna, ali iz više njih po dvija i tri mladice. Na njih bilo jo malno svih gradžja, a sve mi da- dožo za avu godinu lopo i zdravo drvo.“

Umria i opet oživjela. U malenom selu Loboslozoga kotara u Osnaku živi po- starija i vođ više godinah bolešljiva žena. Pred nekoliko dana činilo se, da jo bole- stien od svojih mukah spašena i da su joj se ođi sa urjako zaklopile. Sviet mišlo jo, da jo mrtva, to su tobožnju liošnu od- nio u jednu osobnu sobu. Nekoliko satih liza toga ejoti su oino obitjeli, da se u sobi, u kojoj jo mrtva položona, nalazi na dnu izušono meso, to zapovjedi svom sinu, da to odnalo iznese. Sja pošlavo ota, odo u sobu i ljetio meso izniti, kad ni so dignu toboz mrtva mati sa avog lozja i jalcim jezikom povido: „Ja ostavi meso vjajati, nođu ga zvega poždorati“. Bole- stienca, koju su kroz nekoliko satih bili spo- palji grčevi, osvjetliosa so to so and na ra- dost svoje porodice zdrava mlazli.

Koliko se prizvadjja piva u Englezkoj. Englezkom parlamantu podnošen ju zna- miv izvještaj o proizvođnji piva u Englez- koj i knožovini Budsko. Iz toga izvještaja vidl se, da tamo postoji od 9 do 10 hi- ljadah pivarah, koji su patili za pntekat i više od 72 hiljade poroduloh, koje vure pivo za svoju vlastitu potrebu i nista no plaćaju. Patenti i dražbina na pivo dali su prihoda državnjoj kasi više od 8 milijunah štatlah sterlingah. Englezka nepojije sama avo proizvođeno pivo, nego ga izvazi u svoje kolonije i u avo djelevo svieta. Au- strija i Amerika trešo britansko pivo. Prošlo godino bilo ju izvozeno piva iz Englezko u vrijednosti 1,500,000 funtih sterlingah.

Vienac broj 46. XIX. godišta izdao jo. sa slododim sadržajem: „Samoča“ apjovao André Thoret, preveo Jovan Hran- lovčić, „Matica“, pripoviedati iz Slavonije, napisao I. Lovrečić, „Djak“, eličica iz pen- zionatskoga života, ruski napisala L. Ve- selitskaja, preveo N. Š. „Biodni vuk“, sa- tira N. Šodrinca, preveo A. Harambšić. „Slavnaški nauveljotki u Sijem“, „Ruska glasha pošljo Glinke i njomi najglavniji predavatelj“, po A. Krasokovskom sastavio Kamila Zajčić. Listak. Slika: „Svastopol- ski j.nasi“ od V. M. Maksimova. — Člona mu je na dočvrt godino i fr. 75 novč. Svi dosad izšli brojevi mogu se dobiti.

Lutrijiski brojevi

12. novembra.

Bud	0	31	70	32	46
Gradao	67	70	20	23	80
Tunesswar	62	12	34	35	50

10. novbr

Brno	37	84	45	11	60
------	----	----	----	----	----

